

Nachtgezichten 10: Gods toekomst en onze toekomst

Liturgiesuggesties:

Psalm 31: 1 en 6 of Gezang 120: 1, 2, 3 en 4

Psalm 31: 12 en 15 of Psalm 107: 19 en 20

Psalm 119: 3

Zacharia 6: 1-8

Psalm 33: 9 OB of Psalm 33: 5 en 6

Openbaring 6: 1-8

Psalm 33: 10 OB of Psalm 33: 7 en 8

Na verkondiging: Psalm 51: 1, 2, 3, 4, 5, 6 en 7 of Gezang 107: 1, 2, 3 en 4

Psalm 103: 1 en 2 OB of Psalm 147: 1 en 4

Gemeente van onze Here Jezus Christus, broeders en zusters, jongens en meisjes,

Er is meer tussen hemel en aarde dan wij begrijpen kunnen.

Operatie-patiënten vertellen van bijna-dood-ervaringen.

In de ogenblikken dat ze balanceerden op het randje van het leven of de dood, ... zagen ze beelden en hoorden ze stemmen uit een 'andere wereld'.

We hoorden via Tineke en de krant van een vrouw - Jomanda - die volle zalen trekt. Ze is het medium van haar overleden vader.

Hij stelt haar in staat ... oorzaken van ziekte op te sporen.

En haar vader is op zijn beurt ... bemiddelaar voor 'spirituele artsen' die Jomanda gebruiken voor genezingen van mens en dier.

Broeders en zusters, jongens en meisjes, er is meer tussen hemel en aarde dan wij beseffen of begrijpen.

Het gonst van de geesten.

We dachten er - na de sluiting van de laatste heksenwaag - van af te zijn.

En als we bang waren in het donker, zei moeder dat er echt geen spoken bestaan.

En ook geen enge geesten.

Maar intussen ... er is meer dan je ziet.

We krijgen er - denk ik wel eens - de rekening vandaag de dag aardig voor gepresenteerd.

Ons jarenlang koel en nuchter verstandelijk redeneren wordt op z'n kop gezet.

De kille zakelijkheid van onze westerse manier van denken ... is zo afgeplat dat we met onze gevoelens nauwelijks meer raad weten.

Alleen de techniek is er met sprongen op vooruit gegaan.

Maar wij? Onze arme ziel stond maar steeds in de kou.

En stel nu eens ... dat we op alle vragen een antwoord hadden, dat alles verklaarbaar is en ... dat we álles weten - wat wéét je dan nog?

Waar ís het allemaal voor? En waar lééf je voor?

Gisteren is voorbij ... en morgen is onzeker.

Gevangen zit je in de nieuwsberichten van het hier en nu.
Er móet meer zijn.
Dat blijkt wel uit tal van ervaringen die mensen opdoen met contacten uit een 'andere wereld'.
Het zit in de lucht ...

Wat moet je er, broeders en zusters, jongens en meisjes, van denken?
Geesten van een overleden vader en van spirituele artsen - het klinkt zo fraai, zo heilzaam, zo troostvol.
Er zijn mensen die er door geholpen worden.
In de Bijbel kun je er ook over lezen.
Er zijn tal van verhalen waarin geesten een rol spelen.
Meestal zijn het verkeerde geesten.
Geesten zijn er. Absoluut.
Maar van wie eigenlijk?
En waar vandaan? Komen ze niet allemaal uit het dodenrijk?
Moet je het dáár nu van hebben?
Misschien kunnen ze je een eindje verder helpen.
En de pijn in dit leven wat verlichten.
Maar verder dan de dood kunnen ze niet.
Wat daarna komt, blijft toch echt een zwart gat.

Er is slechts één Geest die komt uit het rijk van het leven.
De Geest van God.
Daarover gaat het in het laatste nachtgezicht van Zacharia.

*

In dit laatste nachtgezicht, broeders en zusters, jongens en meisjes, ... komen beelden terug uit het eerste nachtgezicht.
Dat van de ruiters.
In het eerste nachtgezicht ging het over de goddelijke ruiters die terugkomen van hun verkenningstochten over de aarde.
De aarde is in volkomen rust.
Dat is hun boodschap aan de man tussen de mirten: de Here Jezus.
Ruiters en paarden.
Ook in het laatste nachtgezicht is er sprake van ... paarden, kleuren, vier windstreken en het doorkruisen van de aarde.

Maar we laten maar eerst (weer) Zacharia zélf aan het woord:
"Wederom sloeg ik mijn ogen op, ik zag toe en zie, daar kwamen vier wagens naar voren tussen twee bergen. Die bergen nu waren van koper."

Vier wagens.
Ze komen overeen met de vier windstreken: het noorden, oosten, zuiden en westen.
De vier wagens worden straks - op bevel van de Here God - uitgezonden naar alle uithoeken van de aarde.
Vier wagens. Strijdwagens.
De tanks van het oude oosten.

Met van die ronddraaiende messen en zwaarden aan de wielen.
Dood en verderf zaaiend in het vijandelijke leger.
Vier wagens. Vier paarden.
Wagens van dood en verderf!

Die vier wagens staan opgesteld tussen twee bergen.
Wie het boek Zacharia verder leest komt in dit bijbelboek twee bekende bergen tegen: de berg Sion, de tempelberg en ... de Olijfberg, de berg die we kennen als de berg van de hemelvaart van de Here Jezus.

Die bergen zijn van koper.

Koper is - in de symbolische taal van de Bijbel - de aanduiding van kracht en van oordeel.

- Mozes maakte van koper een slang: onze dokters-esculaap.
 - Simson en Zedekia werden met koperen ketenen geboeid.
 - De muren van de steden van Kanaän zijn met koperen grendels afgesloten.
 - Het vierde dier uit de visioenen van Daniël heeft koperen klauwen.
 - En als Johannes op Patmos de Here Jezus ziet wandelen tussen de kandelaren zijn zijn voeten als koperbrons, als in een oven gloeiend gemaakt.
- Koper. In de Bijbel de aanduiding van kracht en oordeel.

Even terug naar die twee bergen: Vanouds is de berg Sion de berg die verbonden is met Gods wet en oordeel:

"Want uit Sion zal de wet uitgaan en des HEREN Woord uit Jeruzalem. En Hij zal richten tussen volk en volk en rechtspreken over machtige natiën." (Jesaja 2:4)

De Olijfberg is de berg waar God zich zal openbaren.

De volken zullen tegen Jeruzalem ten strijde trekken; "de stad zal genomen worden, de huizen zullen worden geplunderd en de vrouwen geschonden ...

Dan zal de HERE uittrekken om tegen die volken te strijden, zoals Hij vroeger streed, ten dage van de krijg; zijn voeten zullen te dien dage staan op de Olijfberg, die vóór Jeruzalem ligt aan de oostzijde; dan zal de Olijfberg middendoor splijten ..."

Twee koperen bergen: de berg Sion en de Olijfberg.

Bergen van Gods kracht en van zijn oordeel.

Bergen van God.

Daar komen die vier paarden en hun wagens vandaan.

Precies zoals in Openbaring 6.

Er is trouwens toch veel overeenkomst tussen Zacharia 6 en hoofdstuk 6 van het laatste bijbelboek.

*

"Wederom sloeg ik mijn ogen op, ik zag toe en zie, daar kwamen vier wagens naar voren tussen twee bergen. Die bergen nu waren van koper. Voor de eerste wagen stonden ... rode paarden, voor de tweede zwarte, voor de derde witte en voor de vierde gevlekte; sterke paarden."

Vier strijdagens, oorlogswagens, dood en verderf zaaiende wagens.

Getrokken door vier kleuren paarden.

- Rood: de kleur van het bloed, van het bloedvergieten en de oorlog.

De eeuwen door zijn de groten en de kleinen der aarde uit op macht.

Kostte wat het kost.

De wapenhandel verdient er grof geld aan.

En het bloed kleurt op vele plaatsen ... de aarde rood.

- Zwart: de kleur van triestheid, rouw en hongersnood en gebrek.

Je ziet het voor je: skelet achtige wezens in Somalië die door gebrek aan voedsel veel te vroeg moeten sterven.

- Wit: de kleur van de overwinning.

Maar wit ... wordt op den duur vaal.

De kleur van de dood en van het dodenrijk.

De laatste vijand van een mens.

- Gevlekte / gespikkelde / bont gekleurd: zij betekenen infectie, besmettelijke ziekten, epidemieën en andere dodelijke kwalen.

Geen kruid is er tegen gewassen.

Ondanks onnoemelijk veel geld voor onderzoek en preventie.

Zacharia staat er naar te kijken en vraagt zich af: "Wat betekent dit?"

Het antwoord dat de tolkengel hem geeft luidt: "Deze gaan uit naar de vier windstreken des hemels, van hun standplaats bij den Here der ganse aarde."

Deze dood en verderf zaiende strijdwegens komen dus bij God vandaan.

Hun standplaats is bij de Here der ganse aarde.

Ja, belijden we dan, want de Here heeft alle macht, in de hemel en op de aarde.

Hij heeft haar tot aanzijn geroepen, haar geschapen.

Hij kan met haar doen ... wat Hij wil.

De vier wagens krijgen dus hun opdracht vanuit de hemel.

Zij zorgen voor de finale: Het voltrekken van Gods oordelen over de goddeloze wereld.

Vol ongeduld staan de vurige strijdrossen te trappelen, en zodra het bevel:

"Gaat heen, doorkruist de aarde" heeft geklonken ... vliegen zij als een pijl uit de boog vooruit, om hun vernietigend werk te verrichten.

*

We volgen, broeders en zusters, jongens en meisjes, in dit nachtgezicht de zwarte en witte paarden ... op weg naar het Noorderland.

Het Noorderland.

Voor de Israëliet van die tijd was dat Noorderland ... het land Sinear, Babel, Babylon.

Daar in het Noorderland, in Babel, was het land van de goddeloosheid.

Daar troonde "vrouw goddeloosheid" - uit het vorige nachtgezicht - in haar tempel.

De hoofdaanval van de goddelijke ruitermacht is daarom op dit land gericht.

Wie 25 eeuwen teruggaat in de tijd ontdekt hoezeer God met het grote Babel heeft afgerekend. Babel, Babylon.

Een wereldstad van toen, waarbij veel van onze grote steden in het niet zullen zinken.

De Eufraat deelde de stad in twee helften.

Fabelachtig was haar rijkdom.

Haar paleizen met hangende tuinen rekent men nog steeds tot de zeven wereldwonderen.

Haar macht leek onverbreekelijk, zo veilig voelde zij zich achter haar geweldige muren.
Honderd poorten met koperen deuren.

En werd de stad belegerd ... binnen de muren van de stad waren uitgestrekte akkers.
Voor meer dan twintig jaren lag het koren opgehoopt in pakhuizen.

Vee was er in menigte.

Babel spotte met elke vijand.

En wanneer Cyrus het beleg voor de stad heeft geslagen ... geven koning en volk
zich over aan zorgeloosheid en vreugdevolle feesten.

Maar toen kwam die geheimzinnige hand van God aan de wand.

"Mene, mene, tekel, ufarsin."

Daniël, de profeet, ontraadselt het schrift van Gods vinger en kondigt het
onafwendbaar oordeel aan:

"God heeft uw koningschap geteld en er een einde aan gemaakt. Gij zijt in de
weegschaal gewogen en te licht bevonden. Uw koninkrijk is gebroken en aan de
Meden en Perzen gegeven."

In de feestnacht die volgt wordt het oordeel van God voltrokken.

Cyrus trekt - via een drooggelegde rivierbedding - de onoverwinbare stad binnen.

Babylon valt.

Belsazar, haar koning, wordt gedood.

Het bloed kleurt de aarde rood.

De stad verandert in een puinhoop.

Ontzetting en schrik beheersen de volken rondom.

Zo, broeders en zusters, jongens en meisjes, is de Geest des Heren dáár tot rust
gebracht.

De paarden en de wagens van Gods gericht hebben alles vernietigd.

En eeuwen lang ligt Babel daar als een teken voor de volken.

Met Israëls God valt niet te spotten.

*

Maar omdat de vijanden van God ... in alle vier de windstreken wonen ... gaan er ook
wagens in de andere richtingen uit.

Zij zetten de hele aarde - van Noord tot Zuid en van Oost tot West - in oorlogsbrand.

Bloed en vuur en rookwolken overal.

De grote wereldoorlog is ontketend.

Het Armageddon der volken.

Zó, broeders en zusters, jongens en meisjes, rekt God af met de goddeloosheid.

Bloed en honger, dood en verderf zaaien Gods wagens op deze aarde.

Het zijn voor Zacharia en voor ons ... verschrikkelijke dingen om te zien.

En je vraagt je onwillekeurig af: Is dat nu God?

Is dat nu een God, die Liefde heet?

Ja, God is Liefde.

Maar als zijn aanbod van liefde Hem uit de handen wordt geslagen, ... dan ontbrandt
zijn toorn.

Dan is het met zijn 'engelen-geduld' ... afgelopen.
De Here duldt geen goddeloosheid.
En neem dat woord maar letterlijk: godde - loos; zonder God!
Een mens - zonder God - gaat z'n ondergang tegemoet.
Het klinkt wat scherp misschien, maar ik kan er niet omheen.

Want die ... goddeloosheid ... die - in levensgroot formaat - op de troon zit in het Noorderland ... leeft in klein formaat in ónze harten en ónze huizen.
Misschien hebben we er, broeders en zusters, jongens en meisjes, ook in 't geheim wel een klein tempeltje voor gebouwd.
In elk geval moeten we niet doen ... alsof wij zonder zonde zouden zijn.
Anders zou het geen advent zijn.
Anders zouden we geen kerstfeest hoeven vieren.
God kwam met zijn Geest naar deze aarde.
Maar dan niet in toorn. In liefde.
Zijn Geest overschaduwde de maagd Maria.
Ze wordt zwanger en baart een zoon. Gods Zoon.
Vervuld van de Geest van God.

*

Daarom leert dit nachtgezicht ons nog iets anders.
"Zie, die uitgegaan zijn naar het Noorderland, brengen mijn Geest in het Noorderland tot rust."
Het gaat mij ... om die Geest van God.
Die Geest van God gaat de goddeloosheid ... te lijf.
Hij werkt vernietigend maar ook vernieuwend.
De zonde - in ons leven - wordt door de Heilige Geest ... vernietigd, uitgebannen, gedood.
Maar de Geest werkt ook ... vernieuwend!
Want waar de zonde niet meer als koning heerst, daar heerst de Geest.
De Geest van Christus.
De Geest van liefde, verdraagzaamheid, hulpvaardigheid, van geloof en verwachting.

Kun je dat ervaren? Jazeker!
Doordat de angst in je genezen wordt.
En er iets komt van een verlangen naar God.
Het geeft je een heel ander leven.
Met het vooruitzicht van een nieuwe hemel en een nieuwe aarde, waarop gerechtigheid woont.

De vraag is nu maar, wat de Geest met óns deed?
Met uw leven, met dat van jou en van mij.
Als u zo in uw levensboek wat terugbladert ... ontdekt u dan ook steeds weer, dat de Geest uw leven heeft veranderd?
Dat u een ander mens geworden bent?
Een mens, die leeft door de Geest van God?

Dat is dan, broeders en zusters, jongens en meisjes, niet je eigen verdienste geweest, maar het is Gods genade ... door het kruis van de Here Jezus. Hij heeft de toorn van God - ook over uw en jouw en mijn leven - tot rust gebracht.

*

"Tot rust!" "Zij brengen mijn Geest tot rust."
Nu nog gruwelt God van al het kwaad dat mensen elkaar in deze wereld aandoen.
Kinderen worden misbruikt.
Oude mensen lafhartig beroofd.
Zwarten en kleurlingen gediscrimineerd bij het leven.
Nietsvermoedende zakenmensen ontvoerd en vermoord.
Bankclienten gegijzeld.
Over rust gesproken!

We snappen een hele boel niet van wat er in deze wereld gebeurt.
Voor ons is veel, dat volstrekt ondoorzichtig is.
Pasklare antwoorden zijn ten enenmale onmogelijk.
Gods oordelen gaan over de wereld.
De ontladingen van zijn toorn zullen heviger worden.

Uit het laatste bijbelboek weten we ook, dat al die gerichten ... even zovele weeën zijn die de geboorte van het nieuwe leven aankondigen.
Ja, dat ook.
Maar je blijft met veel vragen en tal van raadsels zitten.
Bij al die vragen en onzekerheden moeten we aan één ding vasthouden:
De regie van onze wereld ... berust bij de Here God.
Niet voor niets lezen we in dit achtste nachtgezicht dat de hémel het sein geeft voor het vertrek van de vier wagens.
De paarden zijn haast niet te houden.
Ze zijn sterk en vurig.
Ze staan in de starthouding.
Ze wachten op het startsein vanuit de hemel!
Zij brengen de Geest des Heren ... tot rust.

*

We komen terug bij de vraag van het begin van de preek, broeders en zusters, jongens en meisjes: Door welke geest wordt nu je leven beheerst?
Er zijn - zo zien we om ons heen - nogal wat geesten in deze wereld.
Geesten van geweld, geesten van egoïsme, geesten van het geld.
Er is slechts één Geest die komt uit het rijk van het leven.
De Geest van God. De Geest van Christus.
Hij wil Heer zijn ... over uw, jouw en over mijn leven.

Er valt niet met God te spotten.
Hij neemt de zonde heel hoog op.
We zien het in de gerichten die over de aarde gaan.
Maar het is Hem uiteindelijk te doen om de rust die komen zal.

De rust van de toekomst.
De voleinding van de wereld.
Een nieuwe wereld die komt.
De storm is dan voorbij. Voorgoed voorbij.
Je proeft de vrede.

Er is - zegt de Bijbel - maar één manier om tot die rust in te gaan: door het geloof in Jezus Christus!
Vertrouwend op zijn werk zien we zijn toekomst tegemoet.
Niet dat je altijd zo gelovig, zo vertrouwend, zo rustig bent.
Het leven kan je enorm heen en weer slingeren.
De vragen kunnen zich aan alle kanten vermenigvuldigen.
Een christen kan niet gelaten en onbewogen de dingen over zich heen laten gaan.
Maar temidden van dit alles is er toch al iets van die rust, die uitgaat van het geloof in Gods leiding.
Dankzij het Kind, dat geboren werd in een stal van Bethlehem, is de toekomst die we tegemoet gaan ... geen onzekere toekomst.

Het gáát toch in de nachtgezichten ... om de toekomst.
Om de toekomst van God.
Over ... wat Hij van plan is met zijn volk, met zijn kerk, met zijn wereld.
Ik ga niet herhalen, wat ik in de vorige preken al heb gezegd.
Maar ik hoop, dat u in het achttal nachtgezichten ... lijnen ontdekt hebt voor uw eigen leven.
Want - uiteindelijk - gaat het in de nachtgezichten van Zacharia gaat om u, om jou en om mij.
Over Gods toekomst en ónze toekomst.
Aan de wereld vol van zonde en goddeloosheid zal eens een einde komen.
God maakt alle dingen nieuw.
Hij maakt een nieuw begin.
Een nieuwe hemel en een nieuwe aarde.

Daarom zijn we de HERE dankbaar dat we ... én door de nachtgezichten van Zacharia ... én door de komst van zijn Zoon in deze wereld ... vol moed en vol vertrouwen op weg mogen zijn.
Het einde van die weg is niet onzeker of duister.
Het loopt gegarandeerd uit op de rust die Gods Geest zal geven.
Die rust mag iedereen die Jezus gelooft op zijn Woord ingaan.
Nu en eenmaal.
Kortom: voor eeuwig!

Amen.

Ds. Jan K.C. Kronenberg, Stadskanaal 14 februari 1988

! Graag een mailtje wanneer deze preek in een gemeente wordt gelezen. !